==

Intitulé : Vakantieverordening

Citeertitel: Vakantieverordening

Vindplaats : AB 1993 no. GT 11

Wijzigingen: AB 1997 no. 34; 2013 no. 20; AB 2014 no. 11 (inwtr. AB 2014 no. 12)

==

I. Definities

Artikel 1

In deze landsverordening en de naar aanleiding daarvan uitgevaardigde besluiten wordt verstaan onder:

werkgever : iedere natuurlijke of rechtspersoon die één of meer arbeiders in dienst heeft. Voor de toepassing van deze landsverordening wordt, voor zoveel betreft de werkgever die arbeid in Aruba doet verrichten doch daarbuiten woont of gevestigd is, diens vertegenwoordiger of agent in Aruba als zodanig aangemerkt. Het Land wordt niet als werkgever in de zin van dit artikel beschouwd ten aanzien van die arbeiders die het anders dan op burgerrechtelijke overeenkomst in dienst heeft.

arbeider : ieder die in dienstverhouding tegen loon arbeid verricht. Voor de toepassing van deze landsverordening worden niet als arbeiders beschouwd personen die krachtens de bepalingen van het Tweede Boek van het Wetboek van Koophandel van Aruba (AB 1990 no. GT 50) recht hebben op vakantie, thuiswerkers en inwonende kinderen van een werkgever, die uitsluitend voor zijn rekening arbeid verrichten.

loon : elke uitkering, in welke vorm ook, welke de arbeider gedurende de voor hem geldende arbeidstijd van zijn werkgever ontvangt, uitgezonderd overwerkgelden, premiegelden en vergoedingen voor het tijdelijk verrichten van andere dan zijn gewone arbeid; voor de berekening van het loon worden medegerekend ontvangsten van derden, welke van invloed zijn op de voorwaarden van de arbeidsovereenkomst. Het loon per dag, voorzover niet op deze wijze vastgesteld, wordt berekend:

a. voor de arbeider voor wie een zesdaagse werkweek geldt:
   1°. door het tussen werkgever en arbeider overeengekomen loon per uur te vermenigvuldigen met het gemiddelde aantal werkuren per week van de betrokken arbeider en het verkregen product te delen door 6;
   2°. door het weekloon te delen door 6;
   3°. door het maandloon te vermenigvuldigen met drie en het verkregen product te delen door 78;
b. voor de arbeider voor wie een vijfdaagse werkweek geldt:
   1°. door het tussen werkgever en arbeider overeengekomen loon per uur te vermenigvuldigen met het ge-

middelde aantal werkuren per week van de betrokken arbeider en het verkregen product te delen door 5;
2°. door het weekloon te delen door 5;
3°. door het maandloon te vermenigvuldigen met drie en het verkregen product te delen door 65.

II. Van de vakantie

Artikel 2

1. De arbeider heeft voor ieder jaar dat hij onafgebroken werkzaam is geweest in dienst van éénzelfde werkgever, aanspraak op vakantie gedurende ten minste driemaal het bedongen aantal werkdagen per week met behoud van het loon dat hij tijdens zijn vakantie met werken zou hebben verdiend, met dien verstande evenwel dat de arbeider voor wie een zesdaagse werkweek geldt, aanspraak heeft op vakantie van ten minste vijftien werkdagen.
2. De werkgever is verplicht de arbeider op diens verzoek de in het eerste lid bedoelde vakantie te verlenen, behoudens het bepaalde in de artikelen 5, 6 en 7, terwijl de arbeider verplicht is deze vakantie, ook indien ongevraagd verleend, te nemen.
3. Niet als werkdagen worden aangemerkt de voor de arbeider krachtens zijn werktijdenregeling geldende rustdagen en, voor zover het betreft de arbeider die niet werkzaam is krachtens een werktijdenregeling welke op grond van een regeling ter uitvoering van artikel 20 van de Arbeidsverordening (AB 1990 no. GT 57) werd goedgekeurd, tevens de krachtens die landsverordening met de zondag gelijkgestelde dagen.

Artikel 3

1. De aanspraak op vakantie over een afgelopen jaar vervalt, indien de arbeider gedurende dat jaar van zijn werk is weggebleven:
a. wegens ziekte of ongeval in totaal ten minste zes maanden;
b. ter voldoening aan wettelijke verplichtingen in totaal ten minste zes weken.
2. In geval van afwezigheid van het werk zonder toestemming van de werkgever en zonder wettige reden verliest de arbeider zijn aanspraak op een overeenkomstig deel van zijn vakantie, waarbij een gedeelte van een dag gerekend wordt als een gehele dag.

Artikel 4

1. De vakantie wordt bij voorkeur onafgebroken verleend.
2. Indien de arbeider het verzoekt of de werkzaamheden het wenselijk maken, kan de vakantie worden gesplitst. Ten minste de helft van de vakantie wordt echter aaneensluitend verleend.
3. De beslissing omtrent het tijdstip waarop de vakantie zal ingaan, alsmede die omtrent de tijdvakken waarin de vakantie overigens zal worden gesplitst, berust bij de werkgever. Daarbij dient, voor zover de belangen van het bedrijf en die van het overige personeel dit toelaten, zoveel mogelijk rekening te worden gehouden met de wensen van de arbeider.

III. Van uitstel en intrekking van de vakantie

Artikel 5

De werkgever kan een vakantie waarvan het tijdstip van ingang reeds overeenkomstig artikel 4 is vastgesteld, slechts om redenen van bedrijfsbelang of op verzoek van de arbeider uitstellen en op een later tijdstip doen ingaan.

Artikel 6

1. De werkgever kan een vakantie welke reeds is ingegaan, slechts om redenen van bedrijfsbelang of op verzoek van de arbeider intrekken en het nog niet genoten deel daarvan op een later tijdstip doen ingaan, een en ander onverminderd het bepaalde in artikel 4, tweede lid, tweede volzin.
2. De dag waarop de arbeider als gevolg van de intrekking slechts gedeeltelijk vakantie geniet, wordt niet geteld als een vakantiedag.

Artikel 7

1. Indien de arbeider bij de aanvang van zijn vakantie ongeschikt is tot werken in de zin van de Landsverordening ongevallenverzekering, dan wel op dat tijdstip of tijdens zijn vakantie ziek is of wordt in de zin der Landsverordening ziekteverzekering, wordt de vakantie onderscheidenlijk het nog niet genoten deel daarvan beschouwd als te zijn ingetrokken.
2. Het bepaalde in artikel 6 is, voorzover mogelijk, van overeenkomstige toepassing.

Artikel 8

De werkgever vergoedt de schade ter zake van eventuele reis- of verblijfkosten, welke de arbeider als onmiddellijk gevolg van uitstel van de vakantie krachtens artikel 5 dan wel intrekking daarvan op grond van artikel 6 mocht lijden, tenzij het uitstel of de intrekking op verzoek van de arbeider is geschied.

IV. Van samenvoeging van en vergoeding voor niet genoten vakantie

Artikel 9

1. De vakantie waarop aanspraak is verkregen, doch welke nog niet genoten is op het tijdstip dat een nieuwe aanspraak ontstaat, en de vakantie krachtens deze nieuwe aanspraak worden samengevoegd tot een maximum aantal werkdagen, gelijk aan zesmaal het bedongen aantal werkdagen per week.
2. De werkgever is verplicht de samengevoegde maximum vakantie binnen drie maanden na aanvraag te doen ingaan, terwijl de arbeider verplicht is deze vakantie, ook indien ongevraagd verleend, te nemen. Voor bedrijven waarin op basis van vierentwintig uren per dag wordt gewerkt, geldt een termijn van zes maanden.
3. De samengevoegde maximum vakantie wordt onafgebroken verleend en kan niet worden uitgesteld of ingetrokken, behoudens het bepaalde

in artikel 7, in welk geval het niet genoten deel daarvan ingaat de dag, volgende op die van het herstel van de arbeider in de zin van de desbetreffende regeling.

Artikel 10

1. De werkgever betaalt de arbeider voor niet genoten vakantie waarop bij het eindigen van de dienstbetrekking aanspraak bestaat, een bedrag, gelijk aan zijn in geld uitgedrukt ten tijde van dat eindigen geldend loon over het aantal dagen der niet genoten vakantie.

2. Voor de toepassing van het bepaalde in het eerste lid en in afwijking van het bepaalde in artikel 2, eerste lid, wordt, onverminderd het bepaalde in artikel 3, geacht mede aanspraak te bestaan op een evenredig aantal vakantiedagen over de periode gedurende welke de arbeider bij dezelfde werkgever onafgebroken in dienst is geweest, en waarover hij geen vakantie heeft genoten. Bij de berekening van het aantal vakantiedagen wordt een gedeelte van een dag gerekend als een gehele dag.

V. Algemene bepalingen

Artikel 11

Het is de arbeider verboden gedurende een hem verleende vakantie arbeid ten behoeve van zijn werkgever of derden te verrichten.

Artikel 12

Het is de werkgever verboden de arbeider gedurende diens vakantie werkzaamheden te laten verrichten.

Artikel 13
(vervallen)

Artikel 14

De werkgever houdt een register bij van de per arbeider verleende en genoten vakantie; het register ligt ter inzage voor de arbeiders en de toezichthoudende ambtenaren.

Artikel 15

Alle tengevolge van deze landsverordening opgemaakte of overgelegde stukken, verzoekschriften en beschikkingen zijn vrij van het recht van zegel en van de formaliteit van registratie.

Artikel 16

1. De vakantieregeling in een arbeidsovereenkomst of arbeidsreglement mag slechts ten voordele van de arbeider van het in deze landsverordening bepaalde afwijken.

2. Als niet overeengekomen wordt beschouwd iedere voorwaarde welke erop gericht is de aanspraak op vakantie geheel of gedeeltelijk afhankelijk te doen zijn van de verlenging of wijziging van de arbeids-

overeenkomst, dan wel van het aangaan van een andere arbeidsovereenkomst.

Va. Toezicht

Artikel 16a
(vervallen)

VI. Strafbepalingen

Artikel 17

1. Met hechtenis van ten hoogste een maand of geldboete van de tweede categorie wordt gestraft hij die het bepaalde bij de artikelen 2, 9, 11, 12 en 14 niet of niet volledig nakomt.
2. De feiten, in het eerste lid bedoeld, worden beschouwd als overtredingen.

Artikel 18
(vervallen)

VII. Slotbepaling

Artikel 19

Deze landsverordening kan worden aangehaald als Vakantieverordening.